

Ten neměnný Bůh
Kázání bratra Branhama v Tulsa
26. března 1960

Skloňme hlavy k modlitbě:

Náš nebeský Otče, je to veliká přednost, že můžeme ve Tvé přítomnosti přijít v uctívání a s chvalořečením k Tobě a víme, že Tě smíme nazývat naším nebeským Otcem. Narození z Tvého Ducha, jsme Tvými dětmi, máme výsadu prosit o to, co potřebujeme, a to nám dává víra. Děkujeme Ti za to. Svatý a spravedlivý Bože, chtěli bychom Tě dnes večer prosit, mluv, Pane, k těm, kteří jsou v nouzi, ke všem, kteří potřebují spásu duše. A prosíme za ty, kteří jsou nemocní a v beznadějném stavu, za ty v uzavřených ústavech, za ty, kteří jsou v nemocnicích a nemohou přijít do těchto shromáždění. Ó, Ty velký JÁ JSEM, postav se dnes u jejich lůžka a dotkni se jejich nemocných těl, aby vyšli z nemocnic, a sloužili Ti. Odpusť nám naše hříchy, jako i my odpouštíme těm, kteří zhřešili proti nám, abys z milosti mohl být dnes večer v našem středu. Mluv k nám skrze Své Slovo. Tvé Slovo je Pravda. Otevři nám je, Pane, obživ Své Slovo mezi námi; neboť o to prosíme ve jménu Pána Ježíše, Tvého Syna. Amen.

Můžete se posadit.

Nyní ke zvěsti: Byl jsem nepochybně uchvácen, když jsem tam stál a slyšel zvěst bratra DuPlessis, jak apoštol Petr dokázal jít po vodě, dělal něco, co nikdy předtím neudělal. I my můžeme činit mnohé věci, které jsme nikdy předtím nedělali, jestliže jen poslechneme na Jeho slovo a Jeho slovo si nárokujeme. ON nikdy nedal zaslíbení, které by nepotvrdil.

Nyní, kdy začíná bohoslužba v neděli, bratře? Ve 14:30 hodin. To znamená, že ti, kteří si přejí modlitební lístek, by zde měli být již ve 13:30 hodin, aby shromáždění nebylo rušeno. Od 14:30 hodin začíná bohoslužba. Potom jsme včas hotovi, takže se můžete jet domů najíst. Nazýváte zde večeri „dinner“ nebo „supper“? Já přicházím z jihu, pro mne je to „supper“. Jestliže večeri nazýváte „dinner“, co je potom s obědem? Nějak tomu všemu nerozumím. Tedy se jdete domů najíst. Tak bych to řekl já. A potom jdete do svých sborů. Cizí v našem středu zveme. Tyto milé sbory zde budou mít dopoledne nedělní školu a večer bohoslužbu. Chodíte do sboru, který jste si zvolili a účastníte se bohoslužby. Těším se z tohoto shromáždění, protože jsem tu již delší čas chtěl opět být.

Dnes večer bych chtěl přečíst jen jeden verš z 23. kapitoly knihy Jobovy, verš 3.

„Ó bych věděl, kde Ho najít, šel bych až k trůnu Jeho! (podle něm. př. Bible: tam kde bydlí).“

Několik minut budu mluvit na téma „*Ten neměnný Bůh*“.

Jsou mnohé věci, které se mění, vlastně všechno. Časy se mění, lidé se mění, počasí se mění, národy se mění, ale Bůh se nemění. ON je nezměnitelný. ON je ve všech časech stejný.

Bůh je nekonečný. Nemyslím, že existuje slovo, které by mohlo slovo „nekonečný“ vysvětlit.

ON nikdy neměl začátek a nikdy nebude mít konec. Proto, jestliže je Bůh vzýván, aby něco učinil, anebo jestliže něco rozhodl, potom způsob jak jedná nebo rozhoduje, je navždy platný. ON to nemůže nikdy změnit, protože je nekonečný. Je dokonalý. My dnes můžeme něco říci, a v příštím roce to možná musíme změnit a říkáme něco jiného, protože jsme koneční. Nevíme všechno, ale On je dokonalý, a jaké bylo Jeho první rozhodnutí, takové musí být to druhé. Kdyby rozhodl jinak, nejednal by správně, když rozhodl poprvé. To by Jej učinilo konečným, jako jsem já nebo ty.

Než začne bohoslužba s uzdravováním, pokusím se probudit ve vás víru v Boha. Neboť pro uzdravení a spasení ji potřebujete. Musíte mít víru v Boha. Bůh není větší než Jeho Slovo, nebo dokonalejší nežli Jeho Slovo, protože Bůh a Jeho Slovo jsou totéž. Ty nejsi lepší než tvé slovo. A tvé slovo je to, co jsi. Boží Slovo je to, co je On. Nuže, všichni vědí, jestliže Bůh byl jednou vzýván, aby

zachránil člověka, který byl ztracen, a Bůh ho zachránil na základě jeho víry, pak On musí toho dalšího a dalšího také zachránit, jestliže přijde na stejném základě jako ten první. Jestliže je tu nějaký nemocný člověk a ten úpěnlivě prosí Boha o milosrdenství a Bůh mu daruje milost a uzdravení na základě jeho víry, jestliže pak někdo jiný přijde na stejném základě se stejnou prosbou, musí On jednat právě tak, jinak by poprvé nejednal správně.

Vidíte tedy, Bůh je nezměnitelný. Každá duše, která prosí Boha o záchranu nebo uzdravení, musí přijít na tomto základě. Musí přijít ve víře, že Bůh odplatí těm, kteří Jej horlivě hledají. Zdali náš Pán Ježíš neřekl: „O cokoli prosíte v modlitbě, věřte, že jste to obdrželi a stane se vám to podílem?“ Copak neřekl: „Proste Otce ve jménu Mém a vy to obdržíte?“ Nuže, to je neomylná pravda, a nikdo neprosil Boha o něco, co by od Boha nepřijal, když přišel s poctivým srdcem. Bůh však někdy odpovídá způsobem, jak to neočekáváme. Bůh ale vždy dodrží Své slovo. Je nemožné, že by vám Bůh řekl něco, co by nebylo pravdivé a přesto zůstal Bohem. ON musí Své slovo vždy dodržet. To je pravda. A jestliže Bible říká: „Ježíš Kristus tentýž jest včera, dnes i na věky“, potom je to pravda.

Možná nemám dost víry, abych prožil všechny věci, které On učinil, ale nikdy bych nestál v cestě někomu, kdo má víry dostatek. Byl bych Bohu za

tuto víru vděčný. Přesto je však každé zaslíbení, které On dal, absolutní pravda.

Mohu být dnes večer tažen k odpovědnosti: Jestliže někde někdo zaujme správné smýšlení a postoj k Božímu zaslíbení a nárokuje si to, pak to Bůh splní. Jestliže máte správný postoj a jistotu, že vám náleží, co Bůh zaslíbil, potom se to stane. Neboť Ježíš řekl: „Slovo je semeno, které rozséváč rozsévá.“ Jestliže do země padne oplodněné semeno, potom ze semene za správných podmínek stran slunce a vlhkosti vyjde život, který je v semeni. A tak je to se Slovem Božím. Jestliže člověk toto slovo přijme, a zabývá se jím ve svém srdci a dostane se mu správného slunečního svitu a správné teploty – nejen slunce, nýbrž Syna a správné teploty víry –, potom mu toto Semeno a toto zaslíbení daruje to, co dalo tomu, který to obdržel na počátku. Neboť je to Boží Slovo, a On je Tentýž včera, dnes a až na věky. ON nemůže selhat.

Nu, problém s lidmi je v tom, jak Boha vnímají. Často z Něho chceme udělat nějaký idol. Prosíme Boha, aby něco udělal, ale pak to musí učinit tak, jak jsme prosili anebo to řekli, a On neodpověděl. Jestliže to děláme, oslabujeme svou víru v Boha. A oslabujeme naše svědectví, jestliže Jej nevezmeme za Jeho Slovo. Bůh odpoví vždycky. Ježíš řekl: „Proste, a obdržíte; hledejte a naleznete.“ Každý, kdo prosí, obdrží. Každý, kdo hledá, nalezne. Každý, kdo klepe, tomu bude otevřeno. Nuže, to je

jediná cesta, jak všechno od Boha obdržet: Jeho vzít za Jeho slovo a věřit, že On to naplní. Jestliže to chceme mít jen podle své představy, děláme z Boha modlu. ON pak smí odpovídat jen podle našich představ, jinak říkáme: „Nu, není to nic platné. ON neodpovídá.“ Bůh odpovídá rozličným způsobem. Odpovídá různým způsobem, ve Svém čase, a mnohé je pro nás nesrozumitelné.

Sledujme například Mojžíše. Mojžíšovi bylo 80 let. Člověk by si mohl myslet, že je vlastně hodně starý, než aby ho mohl Bůh použít. Byl starý, neočekávalo by se, že by byl ve svém stáří Bohem použit. K tomu došlo, když se nacházel u hory Oréb, na neočekávaném místě. Bůh ho našel v neočekávaném stáří, na neočekávaném místě, neočekávaným způsobem. Bůh nenašel Mojžíše způsobem, jakým zpravidla nacházel Své muže. Našel Mojžíše neobyčejným způsobem, totiž tak, jak se to Jemu líbilo. To je způsob, jak On vyslýchá naše modlitby. Dělá to tak, jak se Jemu líbí. A Jeho cesty jsou vždycky správné. Když Jej o něco prosíme a neděje se to tak, jak si myslíme, že by se to mělo dít, často ztrácíme víru a odpadáváme. Když Boha o něco prosíte, setrváte na tom slově a řeknete, to je pravda, pak to přijmete tak, jak On to dává. To je možnost a způsob, jak věřit Bohu. Může to přijít zastřeně, zvláštním způsobem a jinak, ale úplně jedno jak, jestliže prosíme, pak obdržíme. Bůh to tak řekl. A to stačí.

Nu, co by se stalo, kdyby Mojžíš řekl: „Modlil jsem se k Bohu, aby ze mne učinil vojáka, a On je nyní tady v hořícím keři?“ Nezáleží na tom, jak se mu Bůh zjevil, ale zjevil se. To je to, co platí. Bůh přijde a odpoví. Musíme v tom Boha poznat.

Jákob byl jiný charakter. Byl mezi dvěma událostmi. Na svého tchána Lábana udělal několik podvodů, několik malých, lstivých triků. A prchal před svým tchánem zpět domů. Když byl na cestě, zjistil, že jeho bratr, kterému také provedl pár špinavých triků, jde proti němu s vojskem.

Myslete na to: „Vaše hříchy vás najdou.“ Jákob úplně zděšený, popletený a v nouzi, převedl své ženy přes řeku, a vrátil se na druhou stranu. A na neočekávaném místě a v nečekaném čase našel Boha nečekaným způsobem. Jak jinak se s Bohem potkat: v zápase. Ale byl to Bůh. Nehledě na to, jestli v hořícím keři, nebo přišel zápasit, byl to Bůh.

A ta věc při Jákobovi přece byla, měl sny a vidění a tak dále, ale tentokrát to mohl uchopit rukou a řekl: Je to Bůh. A mohl se toho pevně držet, až dostal požehnání. Ó, kdybychom to mohli udělat, že bychom našli, kde můžeme Boha vidět, ať je to v Jeho Slově nebo i kdekoliv, a poznat, to je Bůh, a setrvat na tom, dokud požehnání nepřijde. Vybojujte si to od Boha. Bůh zaslíbil, že to naplní. Jestliže hledáme, tak nalezneme. Proste a bude vám to dáno; klepejte, a bude vám otevřeno. Každé

slovo je pravda. Když Jákob mohl uchopit něco, na co mohl hledět, když to mohl svýma rukama držet a vidět, že to byl Bůh, nechtěl to zase pustit.

Ó, kdyby to křesťané mohli učinit! Jestliže byste mohli položit ruku na něco, co je pravé, dostanete od Boha vidění a můžete vnímat Jeho přítomnost a držet ji, až Bůh pošle odpověď a požehnání, jaké probuzení by tady v Tulse vypuklo? Kdyby to lidé mohli činit a moc živého Boha, něco skutečného by viděli! Nehledě na to, v jaké formě On přijde, neboť přece máme své ideje, ale Bůh má Svůj způsob, jak nám věci poslat a odpovídat na naše modlitby.

Tady v tomto městě se konala po dlouhý čas modlitební shromáždění za nové probuzení. Věřím, že kdybychom jen otevřeli oči a byli jsme připraveni probuzení přijmout, Bůh by nám ho podle Svého způsobu poslal. Ve Svém čase by to Bůh dal. Ale musíme poznat, že když jsme se modlili, pak to obdržíme. A on (Jákob) držel pevně. V neočekávaném čase, na nečekaném místě a nečekaným způsobem; ale když poznal, že to byl Bůh, tak se toho držel.

Izaiáš, mladý prorok, měl báječný život. Chránil ho dobrý král, a všechno bylo v pořádku. Jednoho dne král zemřel, a Izaiáš se octl ve vidění. Když viděl ty zástupy Páně a cherubíny jak s křídly před svými tvářemi a křídly před nohama létali a provolávali: „Svatý, svatý, svatý je Pán zástupů!“,

když tohle viděl a věděl, že stojí přítomnosti svatého Boha, řekl: „Běda mi, neboť jsem muž s nečistými rty a bydlím uprostřed nečistého lidu.“ A Pán volal: „Kdo bude naším poslem?“ A anděl vzal kleště a vzal jimi žhavý uhel z oltáře a dotkl se jeho úst a očistil ho.

Pro toho proroka to byla neobyčejná podívaná. Byl to neobyčejný způsob, jak s ním Bůh jednal. Ale Bůh ví, jak má s lidmi zacházet.

Izaiáš byl vychováván ve škole s králem atd. Dostalo se mu toho nejlepšího, co intelektuálně mohl obdržet. Ale Bůh z něho musel udělat proroka, tím, že se mu zjevil a daroval mu něco hmatatelného, tak že mohl poznat, že to nepřišlo z literatury a čtení a psaní, ale z věcí, které mu byly oznámeny přímo Bohem.

Potom řekl: „Jsem muž s nečistými rty a bydlím uprostřed nečistého lidu.“ A Bůh jej připravil pro život jako proroka. To je cesta, jak Bůh dělá ty věci. ON to dělá tajuplným způsobem.

Mysleme chvíli na proroka Eliáše. On se usadil v jeskyni. Několik dnů předtím viděl moc Boží, čtyřicet dnů předtím. Modlil se, a tři roky a šest měsíců nepršelo. A potom se opět modlil na té hoře (Karmel) a oheň padl z nebe a strávil tu oběť. Pak se opět modlil, a přišel déšť a zavlažil zemi. Potom však ze strachu před hrozbou královny utekl na

poušť, neboť věděl, že mu něco schází. Bylo v něm něco, co ještě nebylo úplné.

Když se stáhl do té jeskyně a tam seděl, nastalo zemětřesení, které jeskyni otřásl. Potom přišel silný vítr s hromem a bleskem. Bylo to všechno od Boha, ale proroka to ještě neoslovalo. Nějak se ho to nedotklo. Věděl, jaká byla moc Boží. Věděl, že Bůh otřásl horami a rozburácel vítr a oheň nechal padnout z nebe. Ale on čekal. A zcela hluboko ve svém nitru slyšel tichý hlas. To toho proroka uchvátilo. Tam něco bylo. Viděl Boží moc, ale tentokrát cítil Jeho přítomnost, něžný, jemný Hlas mluvil k jeho srdci. Potom ten prorok vstal a vyšel z jeskyně. Někdy prosíme o něco a očekáváme, že Bůh odpoví tak, jak bychom my chtěli, aby odpověděl.

Izrael je také takový případ. Izrael vyhlížel po mocném králi, který měl přijít, aby zbil Římany železným prutem. Co jim Bůh dal? Miminko. Místo mocného krále jim dal miminko zabalené do plenek. „Najdou Ho ležícího v jesličkách.“ Nepřišel tak, jak očekávali, a odmítli Ho. „Musí to být podle naší představy, jinak to není správné.“ Odmítli to a řekli: „Vezmi si to zpátky.“ A On to učinil. To je pravda. Musíš to přijmout tak, jak to Bůh dává, a těšit se z toho. Bůh pokládá něco do tvého srdce a říká: „To je ono.“ Věř tomu. Pevně se toho drž. To je Boží Slovo. ON to zaslíbil a potvrdí to. A když On to slovo potvrdí, pak na tom setrvej.

Miminko nechtěli: „Proč nám nemůžeš poslat krále? Mimino nechceme. To si můžeš vzít zpátky.“ Vidíte, má to být takovým způsobem, jak si myslíme, že se to musí stát. Nesmíme zapomenout, že Bůh dělá všechno Svým způsobem, a Jeho cesta je vždycky ta správná cesta. Musíme věřit tomu, co Bůh o tom řekl, a vědět, že je to absolutní pravda. Držte se toho.

Ježíš byl jako člověk pokorný. Jak si Král přišlý z nebe mohl nechat plivat do obličeje, nechat si zahalit hlavu a bít holí, zatímco říkali: „Pověz, říká se, že jsi prorok. Pak tedy řekni, kdo Tě uhodil, a uvěříme Ti.“ ON ale neotevřel ústa. Jak to mohlo být? Král, kterého hledali, měl dobýt svět, ale Bůh jim poslal Krále podle Svého způsobu, a oni odmítali tomu věřit. Ale Bůh to učinil Svým způsobem, a nikdy by Jej neposlal jinak, než to řeklo Jeho Slovo. Oni se zaměřili na to, že to bude podle jejich představ. Tak děláme ty chyby, přátelé. To je naše nouze.

Když přišel ten předchůdce, Jan Křtitel, hlas kazatele na poušti: Bible říká, že všechno vysoké bude sníženo, a všechno nízké povýšeno, a všechny tyto věci se budou dít. Hory budou poskakovat jako beránci a stromy tleskat rukama. Proč očekávali velikého muže, který sestoupí z nebe, oblečený do krásného roucha a s korunou na hlavě, anebo podobně? Bůh poslal kazatele do pustiny, oblečeného do velbloudí srsti, s plnovousem a zvláštního vzhledu. „Ó, někdo jako

tenhle, co se živí kobyčkami a medem divokých včel, toho nechceme. Jak ten může být předchůdcem Mesiáše?“ Přesto to byla cesta Boží, jak předejít Mesiáši.

Musíme to přijmout v tom způsobu, jak to Bůh řekl a jak se to Jemu líbí. To je Jeho cesta. ON je ta moudrost. ON je všemohoucí, všudypřítomný, ó, On je Bůh, ten JÁ JSEM. Ne ten „Já jsem byl“ nebo „Já budu“. Nýbrž ten JÁ JSEM, navždy Tentýž. ON je Bůh, a dělá věci tajemným způsobem. Dělá to ke Své vlastní cti. Činí to, protože tak je to nejlépe. Musíme to přijímat tak, jak to posílá.

Jsem si jist, že navzdory všem našim představám z různých obrazů atd., které kdy byly namalovány: Ježíš na oblaku, další namalován na bílém koni, a podobně, to bude úplně jiné, až On přijde. Nebude to tak, jak si to představujeme. Mnozí to nepoznají, neuvidí. Mnozí nevidí ten den, ve kterém žijeme. Mnozí nepoznávají znamení příchodu Mesiáše. Lidé to prostě nevidí; i když se to děje přímo před nimi, tak to nevidí.

Věřím, že je to psáno v Lukáši, kde Ježíš říká: „Jak to bylo ve dnech Sodomy a Gomory, tak bude ve dnech Syna člověka. Jak to bylo ve dnech Noé ...“ Sledovali jste, jak mluvil o lidské morálce v Noémových dnech? Jedli, pili, ženili se a vdávaly.“ Ale když řekl: „Sodoma“, tak to dále nerozváděl. Tam byl oheň, který Sodomu spálil.

Tentokrát je to oheň, který zemi zachvátí. Pozorujme to několik minut.

Abraham seděl pod stromem, aniž by něco zvláštního očekával. Nacházel se v nejnepříhodnější části země. Bylo to za denního horka, zvláštní čas, že by se něco přihodilo, a viděl Muže přicházet pěšky – byli to tři muži. Něco v srdci mu řeklo, to je Bůh ten Pán a on se toho pevně držel. Nenechal je přejít. Ó Bože, nechť se to tady stane. Nenechte Jej kolem sebe přejít. Držte Ho pevně.

„Pojď, posad se pod stromem. Přinesu vodu. Budu Ti sloužit. Dovol mi umýt Ti nohy. Donesu Ti kousek chleba. Upokojíš Svou duši, potom můžete jít dále. Proto můj Pán ke mně přišel.“ Ne zcela jistý, ale věděl, v jeho srdci bylo něco rozdílné. Když se tento Muž posadil a s ním mluvil, vidíte, co učinil. ON se podíval a řekl: „Abrahame.“ Cizinec! Jak mohl vědět, že se jmenuje Abraham? „Kde je tvá žena Sára?“ Věděl, že má ženu a jmenuje se Sára. A Bible říká, že Abraham Mu odpověděl: „Je ve stanu za Tebou.“ ON myslel: „Hle, Abraham je dědic světa, jak bych mohl před Abrahamem utajit, že je dědicem světa?“ A řekl: „Po roce v tomto čase zase k tobě přijdu.“ Sáře bylo 90 let, byla ve stanu za Ním, sama v sobě se smála, možná tak, že si zakryla ústa rukama.

A ten Anděl, otočený ke stanu zády řekl: „Proč se Sára smála?“ Kdo to byl? Abraham asi sotva

počítal s tím, že onen Muž byl tím, kým On byl. Ale když se chystal k odchodu, nazval Jej Abraham „Elohim“, Všemohoucím Bohem.

Co bylo to znamení? Že všemohoucí Bůh v podobě Ducha Svatého v posledních dnech, nežli tento svět vzplane v ohni, přijde ke Svému lidu a bude mezi nimi přebývat a sám se dá před tím zničujícím ohněm Své církvi poznat. Krátce před zničením světa, Elohim, Bůh, přijde skrze Ducha Svatého mezi Svůj lid a učiní ta znamení, která činil tehdy. Ó, je to ten neměnný Bůh. To je ten způsob a zvyklost, jak se On nechal Židům poznat. Tak se dal poznat ženě Samaritánce. Mnozí mezi Židy si mysleli: „Ó, to je Belzebub.“ Ale ti, kteří to prožili a viděli, že to byl Bůh, poznali, kdo On byl.

Žena u studny řekla: „Pane, víme, že Mesiáš přijde, a On nám všechny tyto věci řekne. Ty jsi prorok.“ ON řekl: „JÁ to jsem, který s tebou mluvím.“ Běžela do města a řekla: „Pojďte a pohleďte na jednoho muže ...“ Nečekala, že se s takovým Mužem setká. Nečekala, že najde na zemi Mesiáše, který zaujal příbytek mezi Svým lidem.

Tak je to dnes. Lidé to neočekávají. Čekají něco jiného. Čekají, že budou padat bomby a jiné věci, což také zřejmě budou. Čekají veliké sjednocení kostelů, což také bude. Ale uprostřed všeho toho Bůh zjevil mezi lidmi moc Svého Syna Ježíše Krista. Prožili nové Letnice, přičemž byla vylita

síla Boží. Stala se stejná znamení a divy, jako před mnoha lety. Stalo se to uprostřed národů přesně tak, jak předpověděl Ježíš, že to bude.

My nevyhlížíme po sjednocení všech konfesí a dalších věcech. Čekáme na vylití Ducha Svatého. A to přijde, stanou se věci, které možná neočekáváme. Vím, On je nyní zde. Já vím, Duch Svatý je zde ve shromáždění, a vím, že On zaslíbil: „Kde dva nebo tři se shromáždí ve jménu Mém, budu uprostřed nich.“ Tak to Ježíš zaslíbil. To je ta síla. To je to, na čem stavěla první církvev: přítomnost Ježíše. „Kdekoliv se sejdou dva nebo tři ve jménu Mém, budu v jejich středu. A kdekoliv se sjednotí na tom, o co budou prosit, to jim má být dáno“. To je pravda. To je Boží zaslíbení. ON je nezměnitelný. ON je stejný včera, dnes a na věky. Nyní je zde. Věříte tomu?

Skloňme hlavy k modlitbě. Než se budeme se skloněnými hlavami modlit, táži se, zda jsou tu někteří, kteří by chtěli říci: „Bratře Branhame, vzpomeň mne. Ať je můj duchovní zrak otevřen, abych Jej viděl a poznal. Jak toužím Jeho vidět! Jak Ho miluji!“

Zvedněte ruce a řekněte: „Vzpomeň mne.“ Bůh ti požehnej. Pán požehnej. To je dobré. Nechť je Bůh nebes milosrdný. Ještě někdo dále napravo tady ode mne: „Vzpomeň mne v modlitbě, bratře Branhame.“ Bůh ti požehnej.

To nevyzpytatelné bohatství Krista, Jeho zjevující se moc a Jeho dobrota ... nechť ten Bůh nebes vám všem prokáže milosrdenství, dobrotu a milost.

Náš nebeský Otče, přinášíme Ti toto shromáždění k této hodině. Dívám se kolem a vidím lidi se zdviženýma rukama. Ten neproměnný Bůh působí tajuplným způsobem, aby vykonal Své skutky. Modlíme se, ó Bože, aby Tvůj Duch Svatý přebýval dnes večer v každém srdci tady. Splň jim přání jejich srdce. Nechť mají víru, Pane. Vlož do nich něco, odvalu, aby věděli, že jsi stále přítomen a živý. Aby ses přimlouval, sedíš Ty, Ježíši Kriste, na Pravici Boží, toho Všemohoucího, který sedí tam na Svém trůnu, zatímco Duch Svatý je činný na zemi. Ježíš je náš Velekněz, aby podle našeho vyznání se za nás přimlouval. Co my vyznáváme, to učiní a On to dobře učiní. Jeho vlastní krev je na trůnu milosti, tam On sedí a vidí, že skrze tuto krev Bůh na nás nevidí žádnou nespravedlnost, protože Kristus naše hříchy a nemoci vzal na Sebe.

Ó Bože, náš Otče, modlíme se, aby On jako Velekněz, který má soucit s našimi slabostmi a může být jimi dotčen, se dnes večer dotkl těch, kteří jsou v této budově se svými neduhy, se všemi slabostmi, ať jsou duchovního, nebo tělesného rázu, aby byli uzdraveni. Nechť vyjde z tohoto města probuzení, aby mnohé duše byly zavedeny do Božího království. Dej to, Pane, vyslyš naši

modlitbu. My Tě milujeme, Otče, a jsme plni očekávání, že Duch Svatý přijde do našeho středu a učiní, co On zaslíbil. Prosím o to kvůli nim, ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Milujete Jež z celého srdce? Očekáváte, že v překypující plnosti učiní, o co prosíme, a voláme? ON řekl, že učiní více, než můžeme očekávat a vyprosít. Učiní všechno, co zaslíbil. Když Ježíš byl zde na zemi, nenárokoval si, že je uzdravovatel. Kolik vás to ví? Kolik vás ví, že nebyl uzdravovatel?

ON řekl: „Ne Já to jsem, kdo činí tyto skutky, je to Můj Otec, který ve Mně přebývá. ON činí tyto skutky.“ Jan.5:19: *„Amen, amen pravím vám: Nemůže Syn sám od sebe nic činit, jediné co vidí, že Otec činí. Nebo cokoli On činí, to i Syn též podobně činí.“* Není to to, co On řekl?

Když viděl, že jeden muž tam ležel se svým neduhem na nosítkách, řekl mu, že jež jeho víra uzdravila a má vzít své lůžko a chodit. Mezi Židy o Něm pochybovali. ON zanechal bez povšimnutí tisíce lidí, kteří byli kulhaví, slepí a zmrzačení. Řekl: „JÁ činím, co Otec říká a ukazuje Mi, co mám činit. Činím to, co vidím činit Otce. Můj Otec působí až k této hodině, proto i Já působím.“ To je Jeho Duch. Ježíš sám žádné uzdravení nevykonal, aniž by Mu to Bůh nejprve ukázal. To je Písmo Svaté. „JÁ nečiním nic, jediné že Mi to nejprve Otec ukáže,“ ne „že Mi to řekne“, nýbrž „ukáže

Mi“. Potom, když On Mu to ukáže, jde a činí, co Mu Otec řekl.

Myslete na tu ženu, která se dotkla lemu Jeho roucha. To neučinil On. ON řekl: „Tvá víra ti pomohla. Tvá víra tě uzdravila.“ Slepému Bartimeovi u brány řekl: „Tvá víra ti pomohla.“ Nebylo to Jeho činění, ne, způsobila to víra těch lidí, protože věřili, že On byl Syn Boží.

Ta žena se dotkla lemu Jeho roucha, ale On to nezpozoroval, neboť tehdejší oblečení se skládalo ze spodního oblečení a vrchní roucho volně splývalo. Ona se dotkla jen toho lemu, neboť si řekla v srdci: „Když se jen dotknu Jeho roucha, budu uzdravena.“ A ona se Ho dotkla, a když to učinila, prožila, jak síla Boží na ni přišla a obdržela úplné uzdravení, protože věřila.

Ježíš se v tom zástupu rozhlédl a řekl: „Kdo se Mne dotkl?“ Petr odpověděl: „Jak to myslíš, kdo se Tě dotkl. Všichni kolem Tebe se Tě dotýkají. Proč se na to ptáš?“ ON odpověděl: „Cítil jsem, jak ze Mne vyšla síla. Zeslábl jsem. Někdo se Mě dotkl jiným způsobem.“ A On se rozhlížel v tom zástupu, až našel tu ženu a řekl jí, že její krvotok je uzdraven a její víra jí pomohla. To je Ježíš, tak jak byl včera. ON je dnes Tentýž a jestliže bude zítřek, bude zítra Tentýž, a bude až na věky.

Lidé mohou myslet, že Bůh dává zaslíbení a nedodrží je. Stál jsem s Biblí v jedné ruce a

koránem v druhé ruce a řekl jsem: „Jedno je správné a jedno falešné. Obě nemohou být správné, neboť jsou proti sobě“ Řekl jsem: „Říkáte, že váš prorok je mrtvý. Je pod zemí. Náš Pán Ježíš vstal z mrtvých a zaslíbil, že věci, které On činil, budeme činit i my.“ Řekl jsem: „Nuže, chtěl bych vidět, abyste činili skutky Mohamedovy.“ To nemohli. Ale skutky Ježíše Krista jsou konány skrze Ducha Svatého, když On přijde a lidi naplní. Věříte tomu? Jistě tomu věříme. Co nám má bránit tomu věřit? Bůh dal to zaslíbení, Bůh mluvil a to stačí.

Člověk to nemůže dělat, protože je to něco nadpřirozeného. Dovolte mi ještě v několika minutách to vysvětlit. Hledte, člověk nemůže nic činit. Je to Bůh v těch lidech. Ježíš řekl: „JÁ jsem ten Vinný kmen, vy jste ratolesti.“ Nu, pokud je na vinném kmenu ratolest, tak ponese plody vinného kmene. Bůh vždy používal lidi jako Své nástroje.

Proto také použil Svého Syna a zahalil se v Něm. ON sestoupil dolů a přijal lidskou postavu, aby pro nás, lidi, vytrpěl smrt. V Duchu On nemohl zemřít, proto byl vydán smrti v masitém těle. Bůh byl v Abrahamovi, Bůh byl v Izákovi, Bůh byl v Jákobovi, Bůh byl v Josefovi, Bůh byl v Davidovi. Byl ve všech těchto mužích a v prorocích. Byl to Bůh, který působil skrze lidi.

V tomto novozákonním období očišťuje a posvěcuje Kristus Svoji církev Svou krví, aby Jeho

Duch Svatý vykonával skutky Boží skrze všechny časy. ON je dnes Tentýž. Jestliže není, pak jsme falešní svědkové této Bible. Jestliže to nesouhlasí, pak Bible není pravdivá. Je čas, aby muži kázali evangelium. Je čas, aby byla zjevena síla Boží. Potřebujeme muže jako ty v ohnivé peci: „Náš Bůh nás ze všeho osvobodí.“ To je pravda. Bůh zůstává navždy Tentýž.

Nuže, Bůh vás nemůže uzdravit, neboť to již učinil, když byl pro vaše přestoupení a hříchy raněn a mučen. Trest pro váš pokoj spočíval na Něm, a Jeho ranami jste uzdraveni. Je to ve formě minulosti. Kdyby tu dnes večer stál On v tomto obleku, který mi dal, tak by tě nemohl uzdravit, i kdybyste Jej prosili. ON by řekl: „Já jsem to již učinil. Věř jen.“ Ale mohl by něco učinit, abyste poznali, že je to On.

Dnes působí skrze Svoji církev a dává poznat Svému lidu, že On je Bůh. ON je dnes večer přítomen. Já vím, že je zde. Kolik vás vidělo ten snímek Anděla Páně, to světlo? Mnozí z vás. Ti mladí bratři to tam mají na stole. Kdybych vás už neviděl na zemi, tak se spolu potkáme v onom dni. Toto světlo je nyní ode mne vzdáleno ne více než dvě stopy. To je pravda. ON to zaslíbil, a já Bohu věřím. Viděl jsem, jak to zasáhlo desetitisíce pohanů. V dobách, kdy kouzelníci stáli po obou stranách, viděl jsem, jak je síla Boží ochromila a na nic se nezmohli. Bůh je Bůh, a Ježíš je Kristus,

ten Syn Boží. ON není mrtev, nýbrž je živý a žije navždy a věčně. Je stejný včera dnes a na věky.

Kolik vás tomu věří? Bůh vám požehnej. Kolik vás věří, že se zde může zjevit? Nerozdali jsme žádné modlitební lístky, že ano? Kolik vás je nemocných a chtěli by být uzdraveni? Zvedněte ruku. Řekněte: „Ó Bože, jsem nemocný; potřebuji uzdravení.“ Zvedněte ruce všichni, kteří jste nemocní a potřebujete uzdravení. Zvedněte ruce a řekněte: „Prosím, aby mě Bůh uzdravil.“ Jestliže máte příbuzného, za kterého se chcete modlit, zvedněte ruku a řekněte: „Já se modlím.“ Bůh nám buď milostiv. V této budově není jediná osoba, kterou znám, kromě Pata Tylera, který sedí tady. Nevím, jestli ho znáte. A zde bratra Gene Goara, který kázání natáčí.

Z mužů tady na podiu, které jsem včera večer potkal, jsou jediní, které skutečně znám: bratr Williams, který mě poprvé podporoval a jeho syn, bratr Borders, bratr David a bratr Harvay.

Ale Ježíš Kristus zná každého jednotlivce mezi vámi, jestliže je Tentýž včera, dnes a na věky. Zkuste Jej. ON zná každého z vás. My se přibližujeme příchodu Syna Božího.

Jak ukázal Židům, že je Synem Božím? Když Petrovi řekl, kdo on je. Natanaelovi řekl, že ho viděl, jak se modlí pod fíkovým stromem. Natanael řekl: „Ty jsi ten Syn Boží, Ty jsi Král v Izraeli.“ To

bylo znamení Mesiáše pro židovský lid. Ti kněží přišli a řekli: „ON je věštec.“ Tehdy On řekl: „To říkáte vy o Mně, a Já vám odpouštím. Ale když přijde Duch Svatý a proti Němu budete mluvit, pak ani v tomto ani v budoucím světě vám nebude odpuštěno.“ Dávejte na to pozor.

Jsou tři pokolení lidí: Potomci Sema, Chama a Jáfeta. To jsou Židé, pohané a Samaritáni. Myslete na Petra o Letnicích, když kázal Židům. Filip otevřel království nebeské Samaritánům a křtil je, ale Ducha Svatého ještě neobdrželi. Potom v domě Korneliově; poté to slyšely národy od Sema, Chama a Jáfeta, a Duch Svatý k těm lidem přišel. Když přišel Ježíš na tuto zemi, byli jsme pohané, Anglosasové, kteří na Mesiáše nečekali. Byli jsme pohané a pobíhali jsme s kyji na zádech.

Ale ti, kteří po Mesiášovi vyhlíželi, byli Židé a Samaritáni. Když se objevil, jaké znamení činil? Dal jim znamení toho Proroka, o němž mluvil Mojžíš. ON bude Bůh-Prorok. Hleděli na to. Ti, kteří byli opravdu duchovně vedení, viděli, jak to znamení činil, a řekli: „To je On.“ Ale ostatní, s intelektuálním vzděláním, řekli: „Tohle je Belzebub.“

Byl nucen jít do Samaří, a ke studni tam vyšla žena, a On řekl: „Dej mi napít.“

Řekla: „To tady není zvykem. Máme rasové rozdělení. Židé a Samaritáni nemají spolu nic společného.“

ON řekl: „Ženo, kdybys věděla, s kým mluvíš, žádala bys o nápoj ty Mě.“

Ona namítla: „Studna je hluboká atd.“

Co On činil? Hledal kontakt s jejím duchem. A když zjistil, kde byla její slabina – všichni víme, co to bylo – tak řekl: „Jdi, a přiveď svého muže a přijď sem.“

Řekla: „Nemám muže.“

Na to řekl: „Správně jsi to řekla. Pět mužů jsi měla, a ten, se kterým nyní žiješ, není tvůj muž.“

Ona řekla: „Pane, vidím, že ...“ – Ty jsi Belzebub? Ne. – Řekla: „Vidím, že jsi prorok. My, Samaritáni víme, že když Mesiáš přijde, On nám všechny tyto věci řekne.“ To bylo znamení Mesiáše. „Ale kdo jsi Ty?“

ON řekl: „JÁ to jsem, který s tebou mluví.“

Myslete na to, tehdy to neučinil pro pohany. Ale jestliže se tento čas milosti blíží ke konci, aniž by nám bylo ukázáno stejné znamení, pak by pro ně učinil něco, co neučinil pro nás. Ale On je Tentýž včera, dnes i na věky. ON zaslíbil, že to učiní. Jak to učiní?

O tom je mnoho biblických míst. Nu ty, které jsem již citoval: „Jak tomu bylo ve dnech Sodomy, tak to má být při příchodu Syna člověka.“ Totéž nastane krátce předtím, než spadne ten oheň. Tam je, ten nekonečný Bůh. ON je dnes večer zde. Toto říkat je mocné, ale Bible to řekla, a Duch

Svatý je tady, aby to potvrdil a dosvědčil, že je to pravda. To souhlasí.

Modleme se. Ó Pane, tam je někdo, kdo trpí. Není žádná pochybnost o tom, že někteří lidé jsou v nouzi. Já Tě prosím, Otče, buď nám milostiv a dej nám poznat, že jsi Bůh. Řekni jen jedno slovo, Pane. Prosím, aby se ty ubohé duše, které Tě hledají, dotkly Velekněze, který může být dotčen soucitem pro naši slabost. Dej to, Pane, alespoň jednoho nebo dva k tomu, aby to lidé z úst jednoho nebo dvou svědků poznali, a každé slovo bylo založeno na dvou nebo třech svědcích. Daruj to, Otče. Prosím o to ke cti Boží a k potvrzení dnešní zvěsti, Pane. Tvé Slovo to říká, aby lidé poznali, že ten čas zjevení je před námi a Ty jsi zde Tentýž včera, dnes a až na věky. Amen.

Nu, chtěl bych, abyste se modlili. Chtěl bych, abyste celým srdcem a vším, co je ve vás, věřili, že Ježíš Kristus, ten Syn Boží, je zde. Kolik je tu cizích, které neznám. Zvedněte ruku. Všichni v celé budově, úplně jedno, kde jste. Nuže, možná, že jste něco takového ještě nikdy neprožili. Já musím následovat Ducha Svatého, a když On mluví, tak odpovíte vy. Neříkám, že On to učiní, říkám jen, že se modlím, aby to učinil. Říkám to na základě Jeho slova. ON řekl, že to dá, a my tomu věříme. Teď se modlete. Nyní je to vaše víra. Nemůžete nic dělat, až když se Jej dotknete, potom On bude mluvit skrze mne. Ó, kdybyste mohli věřit!

Tady po mé levici sedí korpulentní žena. Je opravdu vážně nemocná. Má srdeční vadu, je zastíněna rakovinou a trápí ji démoni. Ta dáma sedí se sklopenou hlavu a nyní se dívá na mne. Paní, věříš, že tě Ježíš Kristus uzdraví? Věř a přijmi to! Ó, nepromeškej to. Přijmi to.

Ó Bože, Ty Stvořiteli nebe a země, buď milostiv, aby lidé přijali, co činíš, Pane.

Mějte víru v Boha. Tady je muž, který se modlí za svou ženu. Má na mysli svoji ženu. Modlí se za ni. Má za sebou vícero operací, ale zdá se, že jí to nepomohlo. To souhlasí. Tento muž je kazatel. Kazateli Nathane, Jakobe Nathane, tvá žena sedí vedle tebe. Věříš, že ji Ježíš Kristus uzdraví? Přijímáš to? Zvedni ruku, jestliže to přijímáš. Bůh vám požehnej.

Tohoto muže jsem nikdy v životě neviděl. Mějte víru v Boha. Nepromeškejte to, On je Bůh navždy a věčně.

Zde sedí jedna žena. Sklání hlavu, sedí tu a nyní se dívá na mne. Ta žena je ochrnutá. Pod židlí má berlu, s jejíž pomocí chodí. Věříš, paní, že Ježíš Kristus tě dnes večer nechá vyjít ven bez té berly? Věříš, přijímáš své uzdravení? Potom zvedni svou ruku. Já jsem ji ještě nikdy v životě neviděl, ale jestliže věříš, tak nech ty berle ležet, a jdi uzdravena odsud. Vyzývám vás, abyste nyní věřili. „Když bys mohl věřit!“

Jak je to na této straně? Co je s vámi, kazateli? Bratři, věříte z celého srdce? Nuže já vás neznám, kromě bratra Williamse. Bůh vás miluje. Jste Jeho služebníci. Jsem tu, protože jsem váš bratr. Duch Boží je zde. Já jsem se zcela spolehl na jméno Ježíše Krista. Musíte mít jen víru a důvěřovat. Jestliže něco nesouhlasí, prostě Pána, aby to napravil.

Tento muž tady, který na mne hledí: nejde o tebe, je to tvůj otec, který sedí na druhé straně. To souhlasí. Věříš, že mi Bůh může říci, co s ním je? Věřil bys tomu? Jsou to jeho nohy? To souhlasí. Postav se. Tam sedí jeho tatínek, přesně tam, starý muž, trochu holohlavý, sedí tam a dívá se přímo na mne. Vidíš to světlo? Podívej se na to světlo nad touto ženou zde. Ona se také modlí. On zná tu ženu, která támhle sedí, ta malá žena. Věříš, že Bůh mi může říci, co s ní je? Budeš věřit? Je to na její noze. To je pravda. Věříš Bohu?

Věříte, že to je Anděl Páně, Tentýž Ježíš včera, dnes a na věky? ON je Bůh, a nic Jej nemůže zastavit. Ježíš Kristus, Boží Syn, žije na věky, navždy živý, aby se přimlouval. Jen když věříme a spoléháme se, pak Bůh učiní zbytek. Věříte tomu z celého srdce?

Věříte, že příchod Mesiáše je před dveřmi? Lidé, nikoho z vás jsem ve svém životě neviděl, a Bůh ví, že je to pravda.

Nyní to začalo. Nyní to prochází celou budovou. Nyní je čas přijmout vaše uzdravení. Položte na sebe navzájem ruce. Položte ruce jeden na druhého a věřte nyní. Nyní to vlastníte. Teď se dostáváte do víry.

Ó, Pane, Ty Bože, Stvořiteli nebe a země, nechť se dnes večer stane jistotou, že Ty jsi Syn Boží. TY jsi se dal poznat: TY jsi Bůh. A nech Svého Ducha Svatého sestoupit na tyto lidi a ukaž jim, že jsi ten veliký Bůh Jehova, že zůstáváš Tentýž jako včera.

Satane, jsi poražen. Vyjdi ven z těchto lidí. Prikazuji ti to skrze sílu živého Boha, abys vyšel z těchto lidí, ve jménu Ježíše. Amen.